

[**Socialministeren.**]

tailler med Hensyn til Takster o. s. v., og endelig tilbydes det under Hensyn til Tidernes Tryk ved en Prisregulering at sætte Udgifterne i Forhold til, hvad der kan bæres. Jeg forstaaer ikke, at man nu ikke betragter det som paa høje Tid at bringe Orden og System i denne Lovgivning, da alle har indrømmet, at bortset fra det finansielle indeholder disse Love en saadan samlet Oversigt og et saadant Overblik over hele Sociallovgivningen, at man fra ingen Side er tjent med at modarbejde dem.

Jeg tillader mig derfor at anbefale disse Forslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Jeg skal blot gøre nogle faa Bemærkninger til Ministeren. Ministeren tror jo ikke, det kan lade sig gøre at kritisere dette Guddomsværk, Socialreformen. Jo, det er nu gjort en Gang eller to af det ærede Medlem Hr. Krag, og jeg erindrer ogsaa Ministerens sure Miner i 1930, da jeg havde med Socialreformen, med Folkeforsikringen at gøre. Jeg kan nok huske, at det, da jeg foreholdt Ministeren denne Socialreforms Forhold til Socialdemokratiets tidligere Politik, var lidt ubekvemt, det erindrer jeg tydeligt. I Dag har jeg ikke indladt mig paa at kritisere dens Teknik — det er gjort tidligere —, men jeg har kritiseret Ministerens Letsindighed med Hensyn til Pengene, og denne Kritik fastholder jeg. Nu hører jeg, at Ministeren vil have, at hans Bemærkninger om en Regulering efter Konjunkturerne, efter Priserne skal opfattes som en Indrømmelse til os. Den Metode, at en Minister, naar han møder med et Forslag, paa Forhaand stiller Sætsen op, som han bagefter vil reducere som en Indrømmelse til Oppositionen, forekommer mig ikke at være ganske rigtig. Jeg synes, at Ministeren sely maa erkende, at Forholdene har forandret sig saaledes i de to Aar, at hans Forslag allerede ved Forelæggelsen maatte være undergaaet en Forandring.

Saa har jeg kun en Bemærkning angaaende Refusionsordningen. Det maa vist skyldes, at Ministeren er kommet for tidligt op i Dag — det kan jo være en Undskyldning —, at Ministeren ikke har hørt, at jeg sagde, at jeg gik ud fra, at Refusionsordningen vilde betyde en lettere Byrde paa Landet end i Byerne i Forhold til 1930.

Det er altsaa ikke noget, jeg har overset, men Ministeren har maaske blundet lidt i det Øjeblik. Nej, det, det kommer an paa for mig, er, at vi faar Papirerne paa Bordet. Ordningen skal føres à jour, Hr. Minister. Enten det er til Fordel for den ene eller den anden, maa Rigsdagen kræve, at de Papirer lægges paa Bordet, og at det ikke er aar-gamle Dokumenter, som ingen som helst Relation har til Indtægts- og Formueforholdene i Øjeblikket. Vi maa kunne se, hvor vi befinder os, naar Lovforslaget er vedtaget.

Socialministeren (Steincke): Maa jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre, at hvis det undertiden ser ud, som om jeg ikke havde hørt, hvad han har sagt, er det i hvert Tilfælde aldrig, fordi jeg har blundet, medens han talte.

Det ærede Medlem begyndte nu med at sige, at jeg troede ikke, det kunde lade sig gøre at kritisere dette udmærkede Værk. Det er jeg selvfølgelig aldrig gaaet ud fra. Der er intet saa udmærket i Verden, at det ikke kan kritiseres, og det kritiseres altid stærkest af dem, som har mindst Forstand paa det. Det er en almindelig kendt Regel, det er ikke noget, der gælder Socialreformen alene. Jeg har ikke udtrykt mig rigtig klart, hvis jeg har givet den ærede Ordfører den Opfattelse — eller ogsaa har han maaske blundet et Øjeblik —, at Prisreguleringen skulde betragtes som en Indrømmelse til Oppositionen. Nej, Prisreguleringen skal betragtes som en Indrømmelse til det, der i og for sig er retfærdigt i Tider, hvor Kronen har bevæget sig, som den har; naar vi ikke kender Fremtiden, kan vi ikke blive staaende ved Takster, man ansaa for passende i 1929, men maa have en Regulator, der virker saaledes, at man til enhver Tid bevarer de daarligst stillede paa det Niveau, man havde tænkt sig, da Lovforslaget blev fremsat. Det er hverken en Indrømmelse til Regeringspartierne eller til Oppositionen, det er en Indrømmelse til den retfærdige og naturlige Betragtning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Jeg kan stadig væk ikke forstaa, at Ministeren ikke kan forelægge et Forslag, som er ført à jour, altsaa med Sætsen af den Størrelse, som han mener, de nu skal være.

Ministeren mente, at det altid var let at kritisere, og navnlig at det var lettest